

Studies in Romeinen

Nu!

Deel 8

Hans van de Lagemaat

Hoofdstuk 1

Inleiding

'Maar nu zijn wij ontslagen van de wet, gestorven aan dat waaraan wij vastgebonden zaten, zodat wij in nieuwheid van Geest dienen, en niet in oudheid van letter.' (Rom. 7:6).

Er is in de gelovigen een volkomen andere tijd aangebroken. Zij dienen niet meer in de oudheid van de letter, maar in nieuwheid van Geest. 'Nu' zijn wij ontslagen van de wet. De dood is er tussengekomen. Dienen in nieuwheid van Geest doen we in de kracht van de opstanding van Christus; niet in gehoorzaamheid aan de wet. Dit is de les van Romeinen 6 en 7.

In Romeinen 7:6 schrijft Paulus over 'ontslagen van de wet'. Dit loopt parallel met Romeinen 6:1-13. We zouden boven dit gedeelte kunnen schrijven: 'ontslagen van de zonde', zodat we 'in nieuwigheid des levens zouden wandelen' (Rom. 6:4, SV).

Deze 'nieuwigheid des levens' in Romeinen 6:4 en de 'nieuwheid van Geest' in Romeinen 7:6 zijn twee uitdrukkingen die elkaar aanvullen en uitleggen. Elk heeft te maken met de opstanding van de Heere Jezus Christus. Dit nieuwe leven was het onderwerp van studie in het vorige deeltje.

We hebben toen ook even gelet op de vruchten van het nieuwe leven. Dat staat in contrast uitgedrukt in Romeinen 7:4 en 5.

*'Zo, mijn broeders, bent u ook door het lichaam van Christus gedood met betrekking tot de wet, opdat u aan een Ander zou toebehoren, namelijk aan Hem Die uit de doden opgewekt is, opdat wij **vrucht zouden dragen voor God**. Want toen wij in het vlees waren, waren de hartstochten van de zonden, die geprikkeld worden door de wet, in onze leden werkzaam om **vrucht te dragen voor de dood**.* (Rom. 7:4, 5).

Toen we onder de wet (Joden) of onder de zonde (heidenen) waren, brachten we alleen maar vruchten voor de dood voort. 'Maar nu' (Rom. 7:6), ontslagen van de wet en van de zonde dienen we in een nieuwheid van Geest, omdat we van een Ander zijn geworden, namelijk van Degene Die uit de doden is opgewekt.

Dit nieuwe leven brengt geen vruchten voor de dood voort; dat kan ook helemaal niet. Door dit nieuwe leven dragen we vruchten voor God. Dit is het grote verschil in 'toen' en 'nu' in Romeinen 7:5 en 6.

Datzelfde onderscheid tussen 'toen' en 'nu' lezen we in Romeinen 6:20-22.

*'Want **toen** u slaaf van de zonde **was**, was u vrij ten aanzien van de gerechtigheid. Wat voor vrucht dan had u **toen** van de dingen waarover u zich **nu** schaamt? Immers, het einde daarvan is de dood. Maar **nu**, van de zonde vrijgemaakt en aan God dienstbaar gemaakt, hebt u uw vrucht, die tot heiliging leidt, met als einde eeuwig leven.'* (Rom. 6:20-22).

Toen een slaaf van de zonde. Nu daarvan vrijgemaakt; geen slaaf meer dus. Toen, als slaaf van de zonde, brachten we vruchten voort waar we ons nu voor schamen.

'Nu' is alles dus heel anders. We zullen dat woordje 'nu' eens wat nader gaan bekijken.

Hoofdstuk 2

Nu

'Nu' in de vertaling van *nun* of *nuni* komt in Romeinen 6 en 7 alleen al vijf keer voor. Dat maakt het, zo klein en onbeduidend als dat woordje ook lijkt, tot een kernwoord in deze hoofdstukken. Het mooiste is om het woordje in de gehele context van Romeinen 1-8 te bestuderen. Daarin komt het twaalf keer voor en wel op een bijzonder geordende manier.

Structuur van 'nu', *nun*, *nuni* in Romeinen 1-8

- A 3:21 maar **nu** is zonder de wet de gerechtigheid van God geopenbaard
- B 3:26 om Zijn gerechtigheid te bewijzen in '**de nu tijd**'
- C 5:9 **nu** gerechtvaardigd door Zijn bloed
- D 5:11 **nu** de verzoening
- E 6:19 **nu**, dienen van de gerechtigheid
- F 6:21 toen dood, **nu** schaamte
- F 6:22 **nu** leven
- E 7:6 **nu**, dienen in nieuwheid van Geest
- D 7:17 ik **nu** niet meer, zonde
- C 8:1 **nu** geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn
- B 8:18 het lijden van '**de nu tijd**'
- A 8:22 de schepping in barensood tot **nu** toe

Elk van de delen geven overeenkomsten of tegenstellingen aan, waardoor ze elkaar verklaren en aanvullen. Ik zal ze niet al te uitvoerig bespreken.

A, B en A, B Gerechtigheid, heerlijkheid en lijden

In A zien we de gerechtigheid van God nu geopenbaard. Dat was ze eerst dus niet. Toen niet, nu wel. In A zien we het lijden van de

schepping tot nu toe. Dat suggereert heel sterk dat het nu wel zo is, maar dat het niet zo zal blijven. Nu wel, maar straks niet meer.

De context laat tevens duidelijk zien dat A en B bij elkaar horen en dat ook A en B iets over elkaar te zeggen hebben. In het eerste tweetal gaat het over de geopenbaarde gerechtigheid van God. In het tweede tweetal is het lijden van de schepping het onderwerp. De stukken worden met elkaar verbonden door de uitdrukking 'in de tegenwoordige tijd'. Letterlijk staat er 'in de nu tijd'.

Het is alsof Paulus in deze gedeelten de geopenbaarde gerechtigheid van Christus en het lijden van de schepping tegenover elkaar zet. In gedachten kunnen we er een vraag bij stellen: hoe kan dat nu? De gerechtigheid van God in Christus is geopenbaard en toch is er nog het lijden. De geopenbaarde gerechtigheid van God is de opstanding van Christus, het Beeld van God (2 Kor. 4:4). Wat zien we daarvan?

De rechtvaardiging is voor allen zonder onderscheid door het geloof van Jezus Christus. Allen, zowel Joden als heidenen, missen de heerlijkheid van God (Rom. 3:23). Alleen door Zijn volbrachte werk kan die heerlijkheid worden teruggebracht.

*'Want God, Die gezegd heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is ook Degene Die in onze harten geschenen heeft tot verlichting met de kennis van **de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus.**' (2 Kor. 4:6).*

Nu is die gerechtigheid van God geopenbaard. Maar de heerlijkheid ervan zien we nog nergens om ons heen. Dat bedoelt Paulus met het lijden van de schepping in Romeinen 8. Hoe kan dat nu? De gerechtigheid van God geopenbaard in de opstanding van Christus Jezus en toch nog dood en verderf om ons heen?

Daarom begint Paulus Romeinen 8:18 met 'ik houd het daarvoor' (SV). We zien de heerlijkheid nog niet, maar we weten dat die wel zal

geopenbaard worden en dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen die heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden. We zien het nog niet.

‘Want in de hoop zijn wij zalig geworden. Hoop nu die gezien wordt, is geen hoop. Immers, wat iemand ziet, waarom zou hij dat nog hopen?’ (Rom. 8:24).

De gerechtigheid van God is geopenbaard. De heerlijkheid nog niet. De gerechtigheid van God nu wel. Dat is het ‘maar nu’ van Romeinen 3:21. De heerlijkheid nog niet. Dat is het ‘tot nu toe’ van Romeinen 8:22.

C en C, rechtvaardiging uit het geloof

In C en C vinden we bij de vorige delen (A en B) ook aansluiting. Romeinen 5:1 begint met de rechtvaardiging door het geloof van Jezus Christus.

‘Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus.’ (Rom. 5:1).

Het vervolg staat in vers 9.

*‘Veel meer dan zullen wij, **nu** wij gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed, door Hem behouden worden van de toorn.’ (Rom. 5:9).*

Hiermee wordt de basis gelegd voor de verzen 12 tot en met 21 van Romeinen 5 waar we boven zouden kunnen schrijven ‘in Adam en in Christus’. In Adam is verdoemenis. In Christus rechtvaardigmaking (Rom. 5:16, 18).

Dat thema pakt Paulus na de tussenliggende hoofdstukken 6 en 7 weer op.

'Dus is er nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.'
(Rom. 8:1).

Zij die gerechtvaardigd zijn uit het geloof van Christus, wandelen niet meer naar het vlees, maar naar de Geest. Voor hen is er geen verdoemenis meer. Dat is de koppeling van 'nu' in Romeinen 5:9 en 8:1.

D en D nu de verzoening, ik nu niet meer

De delen D en D liggen wat gecompliceerder. Het heeft allebei te maken met de houding van de gelovige tegenover de zonde.

'Behouden door Zijn leven'. Dat is waar het in elk van de delen om gaat. Weer worden we gericht op de opstanding van de Heere Jezus. Hij is ons Leven. Dat is wat Paulus ons keer op keer wil zeggen. Omdat Hij leeft, leven wij, ondanks de zonde die we in onszelf waarnemen. Daar gaat het nu over.

Romeinen 5:1 en 2 hebben 'vrede met God' als onderwerp. Vrede met God door de Heere Jezus Christus. Vers 2 begint dan met 'door Hem'.

'Door Hem hebben wij ook de toegang verkregen door het geloof tot deze genade waarin wij staan, en wij roemen in de hoop op de heerlijkheid van God.' (Rom. 5:2).

Romeinen 5:10 en 11 hebben 'de verzoening' tot thema. Vers 11 eindigt ook met 'door Hem':¹

'door Wie wij nu de verzoening ontvangen hebben'.

¹ De SV geeft in beide gevallen 'door Welken'. HSV schrijft in vers 2 'door Hem', in vers 11, 'door Wie'. In beide gevallen staat er in het Grieks een betrekkelijk voornaamwoord, dat elk van de plaatsen verwijst naar 'onze Heere Jezus Christus'. De correcte vertaling is dus in beide plaatsen: 'door Wie'.

Vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus en de toegang tot deze genade heeft zodoende ook taalkundig een direct verband met de verzoening die wij hebben ontvangen. Vrede met God, de toegang tot deze genade en de verzoening zijn alle door Hem, onze Heere Jezus Christus.

In dit verband is ook het woordje 'roemen' van belang. Dat verbindt ook beide delen 5:1-3 en 5:9-11.

*'Door Hem hebben wij ook de toegang verkregen door het geloof tot deze genade waarin wij staan, en wij **roemen** in de hoop op de heerlijkheid van God.'* (Rom. 5:2).

*'En dat niet alleen, maar wij **roemen** ook in de verdrukkingen, omdat wij weten dat de verdrukking volharding teweegbrengt.* (Rom. 5:3).

*'En dit niet alleen, maar wij **roemen** ook in God, door onze Heere Jezus Christus, door Wie wij nu de verzoening ontvangen hebben.'* (Rom. 5:11)

Let ook op het begin van vers 3 en vers 11. 'En dit niet alleen'. Ook deze woordjes koppelen de gedeelten aan elkaar.

Door het geloof, door het geloof **van** Christus, staan wij in de genade en roemen wij in de hoop op de heerlijkheid van God (Rom. 5:2).

We hebben door de Heere Jezus Christus de verzoening ontvangen en zo roemen we ook in God (Rom. 5:11).

In dit alles kunnen we ook roemen in de verdrukkingen (Rom. 5:3), ondanks de zondige en zwakke mensen die we zijn. Ons roemen is niet in onszelf, maar in God en Zijn heerlijkheid.

Terwijl en omdat we verzoend zijn, zullen we behouden worden door Zijn leven. Niet door onze eigen goede werken, bevindingen, geloof, of wat daar al meer is waar het vlees zo geneigd is om in te roemen. Zijn leven wordt ons leven. Dat zegt Paulus in Romeinen 5:10 en 11.

*'Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, hoeveel te meer zullen wij behouden worden door Zijn leven, omdat wij verzoend zijn. En dit niet alleen, maar wij roemen ook in God, door onze Heere Jezus Christus, door Wie wij **nu** de verzoening ontvangen hebben.'* (Rom. 5:10,11).

Dit feit verklaart het waarom Paulus in Romeinen 7:17 kan zeggen dat hij het niet meer is die de dingen die hij niet wil toch doet, maar de zonde die in hem woont. Christus' leven is zijn leven geworden. Verzoend zijnde behouden door Zijn leven. Dat is de verklaring van 7:16, 17 en de rest van de context waarin die woorden staan.

*'En als ik dat doe wat ik niet wil, val ik de wet bij dat zij goed is. **Nu** ben ik het echter niet meer die dit teweegbrengt, maar de zonde die in mij woont.'* (Rom. 7:16, 17).

Als we dit begrijpen, als we zien dat Hij ons leven is, dan zien we hoe belangrijk ook nu weer de opstanding van de Heere is. Als we dit snappen, dan begrijpen we ook hoe Paulus Galaten 2:19 en 20 kon schrijven.

*'Want ik ben door de wet voor de wet **gestorven**, opdat ik voor **God zou leven**. Ik ben met Christus gekruisigd; en **niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij**; en voor zover ik **nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in² de Zoon van God**, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.* (Gal. 2:19, 20).

Let hier op de woordjes 'leven' en 'leef'. Christus leeft in hem, Paulus. Hijzelf was door de wet voor de wet gestorven met het doel dat hij voor God zou leven. Dit kan alleen begrepen worden in de dood en de opstanding van Christus.

² Grieks: 'van de Zoon van God'

We zijn hiermee ook weer terug bij Romeinen 6.

'Hoe zullen wij, die aan de zonde gestorven zijn, nog daarin leven? (Rom. 6:2).

'Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen.' (Rom. 6:4)

'Als wij nu met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven.' (Rom. 6:8).

De christen moet niet strijden tegen de zonde. Hij moet zichzelf er voor dood verklaren en zichzelf voor God levend rekenen. Dat is Romeinen 6:11.

'Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heere. (Rom. 6:11).

Houd het ervoor dat je dood bent voor de zonde, maar levend voor God door Christus. Waarom het ervoor houden? Waarom jezelf dood te rekenen? Omdat je er niets van ziet en voelt. De zonde en de opstand lijken wel springlevend. Maar het is geen oplossing om hiertegen te vechten om de zonde 'eronder' te krijgen. We moeten onszelf dood rekenen voor de zonde en levend voor God.

Dit zijn geen gemakkelijke waarheden.

Het is heel eenvoudig om nu de tegenwerping te maken dat dit ons wel heel luchtig om doet gaan met de zonde. Degene die dat zegt heeft er nog helemaal niets van begrepen: echt helemaal niets en die doet er goed aan om de gehele brief aan de Romeinen nog eens goed te bestuderen, in het bijzonder Romeinen 6.

Voor de christen die ermee worstelt om het allemaal wel te begrijpen en eruit te leven, maar niet tot helderheid komt: bedenk dat dit diepe geestelijke waarheden zijn, die je niet op één dag of in één week leert. Je krijgt het ook niet van mensen te leren. Dit boekje wil alleen maar een middel zijn. Hoe eenvoudig ik de woorden ook probeer op te schrijven, het blijft allemaal onbegrijpelijk als de Heere Zelf niet je Onderwijzer is. Met intelligentie en een goed verstand heeft dit allemaal niets te maken. Een hart dat naar God verlangt en Zijn Woord wil kennen, eren en gehoorzamen is veel belangrijker. God zal je dan zeker verder leiden. Juist in de worsteling met Gods Woord wordt de waarheid geleerd. Waarheid op een goedkope en snelle manier verkregen beklijft niet lang en doet doorgaans weinig kracht. God onderwijst, maar Hij doet dat als een wijze Leraar. Stap voor stap. Laat je dus niet ontmoedigen als je dit alles niet allemaal in één keer geestelijk kan begrijpen, maar houd aan in het lezen, studeren, overdenken en bidden.

Het kan ook zo zijn dat je christen bent en ze ook maar moeilijk bevatten kunt en ze bijna niet durft te geloven. Dat kan ook als oorzaak hebben dat je er ook helemaal geen moeite voor doet. Als dat zo is, is dat is een wat merkwaardige houding voor iemand die belijdt vrede en verzoening met God te hebben door het werk van de Heere Jezus Christus. Als dat met jou zo is, dan heb je ook niet echt het recht om te zeggen dat je het maar moeilijk vindt allemaal. Natuurlijk is dit niet eenvoudig; daarom vergt dit allemaal inspanning, gebed en overdenking om het te begrijpen. Als we in plaats daarvan al onze vrije tijd op laten gaan in andere dingen, hoe kunnen we dan verwachten te gaan leren welke heerlijke dingen Paulus ons hier allemaal te zeggen heeft?

E en E , nu dienen van de gerechtigheid in nieuwheid van geest

De delen E en E hebben alles met al het voorgaande te maken. Ik ga er nu vanuit dat je inmiddels duidelijk hebt dat de gerechtigheid van God

geopenbaard is door de opstanding van de Heere Jezus Christus.³ Als die gerechtigheid ons wordt toegerekend, kennen we een geheel ander leven. Geen leven meer in eigen kracht of onder de wet. Christus is dan ons leven, dat is 'de nieuwigheid des geestes' van Romeinen 7:6, SV. Niet de oudheid van letter, maar nieuwheid van geest.

'Ik spreek op menselijke wijze vanwege de zwakheid van uw vlees. Want zoals u uw leden beschikbaar gesteld hebt ten dienste van de onreinheid en van de ene wetteloosheid tot de andere wetteloosheid, stel zo nu uw leden beschikbaar ten dienste van de gerechtigheid, tot heiliging.' (Rom. 6:19).

Stel je leden ten dienste van de gerechtigheid in dat nieuwe leven in de opstanding van de Heere Jezus Christus. Dat is een geheel ander leven. Geen slaafse onderworpenheid aan de regels van de wet maar in een vreugdevolle wandel in de omgang en vrede met God door onze Heere Jezus Christus, door Wie wij de onbeperkte toegang tot God hebben door Zijn getrouwheid. Dat is leven in nieuwheid van geest en niet in oudheid van letter.

F en F, toen dood, nu leven

Tenslotte zijn we aangekomen bij het midden van de structuur van 'nu' in Romeinen 1-8.⁴

*'Want toen u slaaf van de zonde was, was u vrij ten aanzien van de gerechtigheid. Wat voor vrucht dan had u toen van de dingen waarover u zich **nu** schaamt? Immers, het einde daarvan is de dood.'* (Rom. 6:20, 21)

*'Maar **nu**, van de zonde vrijgemaakt en aan God dienstbaar gemaakt, hebt u uw vrucht, die tot heiliging leidt, met als einde eeuwig leven.'* (Rom. 6:22).

³ Zie deel 2 in deze serie of hoofdstuk 2 in mijn boek 'Kracht van God tot zaligheid'.

⁴ Zie bladzijde 3

Toen was je een slaaf van de zonde. **Nu** ben je een slaaf van God.

Toen was je vrij van de gerechtigheid. **Nu** ben je vrijgemaakt van de zonde.

Toen had je geen vrucht van de dingen waarover je je nu schaamt. **Nu** heb je je vrucht tot heiligmaking.

Toen was het einde de dood. **Nu** is het einde het eeuwige leven

Er is een duidelijke scheidslijn tussen dit 'toen' en 'nu'. Daartussen is de dood van de Heere Jezus Christus aan het kruis van Golgotha. In Zijn opstanding uit de doden heeft Hij het nieuwe leven aangebracht, de gerechtigheid geopenbaard.

Dat en ongetwijfeld nog veel meer, zijn de lessen van dat o zo kleine woordje 'nu'. Als we het kunnen vatten, geeft het zulk diep onderwijs.

De Heere onze God zegene Zijn eigen Woord in onze harten.

Hoofdstuk 3

Lichaam

In dit hoofdstuk gaan we kijken naar het woord 'lichaam'. Het is een woord dat geregeld voorkomt in de brief aan de Romeinen in verschillende betekenissen. Om goed te begrijpen wat de Heere ons door Paulus wil leren is een goed begrip van deze verschillende betekenissen essentieel.

Als we het gedeelte Romeinen 5:12 tot en met 8:39 doorlezen komen we het woord 'lichaam' acht keer tegen. Zevenmaal gaat het over het lichaam van de gelovige en éénmaal over het lichaam van Christus. Ik schrijf ze eerst allemaal voor je op.

*'Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat **het lichaam van de zonde** tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen.'* (Rom. 6:6).

*'Laat de zonde dan niet in **uw sterfelijke lichaam** regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen.'* (Rom. 6:12).

*'Zo, mijn broeders, bent u ook door **het lichaam van Christus gedood** met betrekking tot de wet, opdat u aan een Ander zou toebehoren, namelijk aan Hem Die uit de doden opgewekt is, opdat wij vrucht zouden dragen voor God.'* (Rom. 7:4).

*'Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het **lichaam van deze dood**?'* (Rom. 7:24).

*'Als Christus echter in u is, dan is **het lichaam wel dood vanwege de zonde**, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid.'* (Rom. 8:10).

'En als de Geest van Hem Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij Die Christus uit de doden opgewekt heeft,

ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, Die in u woont.' (Rom. 8:11).

*'Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van **het lichaam doodt**, zult u leven.'* (Rom. 8:13).

*'En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wij zelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk **de verlossing van ons lichaam**.'* (Rom. 8:23).

Als we deze teksten rustig doorlezen en op ons in laten werken, dan zien we meteen al een aantal parallellen. In 6:12 en 8:11 lezen we van sterfelijke lichamen. In twee teksten gaat het om het doden van het lichaam, namelijk 7:4 en 8:13. In de vierde tekst, 7:24, spreekt Paulus van verlossing uit het lichaam van deze dood en in de laatste (8:23) is dat iets waar hij naar uitkijkt.

Hier komt weer zo'n wonderlijke structuur bovendrijven, die de vingerafdruk van God in de Heilige Schrift is. Die structuur verzinnen we niet zelf. Die ligt al verborgen in de woorden en de gedachten van de Bijbel. Het gaat bij het ontdekken van die structuren niet om spitsvondigheid te tonen, maar om ons tot eerbied van de Schrift te brengen. Dat niet alleen, de structuren bieden ons houvast bij de verklaring van de Bijbel. Teksten die met elkaar corresponderen, hetzij door overeenkomst, hetzij in tegenstelling, verklaren elkaar. Daar moeten we gebruik van maken.

Eerst geef ik je de structuur en daarna zullen we kijken wat we ervan kunnen leren.

Structuur van de verdeling het woord 'lichaam' in Romeinen 5:12-8:39⁵

- A 6:6 Opdat het lichaam van de **zonde tenietgedaan** zou worden
- B 6:12 Laat dan de zonde niet in uw **sterfelijke** lichamen regeren
- C 7:4 Zo bent u ook door het lichaam van Christus **gedood**
- D 7:24 Wie zal mij **verlossen** van het lichaam van deze dood?

- A 8:10 Het lichaam is **dood** vanwege de **zonde**
- B 8:11 Hij zal uw **sterfelijke** lichamen levend maken
- C 8:13 Als u door de Geest de daden van het lichaam **doodt**
- D 8:23 De aanneming tot kinderen **de verlossing** van het lichaam

⁵ Berean Expositor, deel 21, bladzijde 157

Hier zijn weer allerlei wonderlijke overeenkomsten. Het is een structuur die ons de vingerafdruk van God in de Schriften geeft. Ze zit ook weer vol van wonderlijk en belangrijk onderwijs. Veel van dat onderwijs hebben we al gezien en ik zal in de komende bladzijden weinig nieuws meer naar voren brengen; toch kan het goed zijn om de waarheden vanuit een ander perspectief nog een keer te overdenken. Dit keer dus vanuit het perspectief van het woordje 'lichaam'.

In A en A zien we het lichaam van de zonde respectievelijk het lichaam dood vanwege de zonde.

In B en B gaat het over sterfelijke lichamen.

In C en C staat 'doden' centraal. Gedood door het lichaam van Christus en het doden van de daden van het lichaam door de Geest.

Tenslotte is in D en D 'verlossing' het kernwoord.

Merk op dat het eerste viertal voorkomt in de hoofdstukken 6 en 7 en het tweede viertal in hoofdstuk 8. Zoals ik al eerder heb gezegd, horen de hoofdstukken 6 en 7 bij elkaar en dat blijkt ook nu weer in het gebruik van dit woordje 'lichaam'. De twee hoofdstukken vormen een tussengedeelte. Hoofdstuk 8 bouwt rechtstreeks voort op hoofdstuk 5. Maar de twee hoofdstukken blijken dus wel belangrijk onderwijs te bevatten om hoofdstuk 8 beter te begrijpen en het onderwijs van hoofdstuk 8 hebben we wederkerig nodig om de diepe gedachten van hoofdstuk 6 en 7 te kunnen zien.

Ik zal weer elk van de tweetallen bespreken.

A en A, het lichaam van de zonde tenietgedaan en het lichaam dood vanwege de zonde

'Want als wij met Hem één plant zijn geworden, gelijkgemaakt aan Hem in Zijn dood, dan zullen wij ook aan Hem gelijk zijn in Zijn opstanding. Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou

worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen.’ (Rom. 6:5, 6).

Het lichaam van de zonde is de oude mens die met Christus gekruisigd is. Dit wordt ingeleid met ‘wij weten’. Het is dus een zaak van kennis en begrip. We weten dat onze oude mens met Hem gekruisigd is. Dit gekruisigd zijn heeft een doel. Dat doel wordt hier negatief geformuleerd: opdat het lichaam van de zonde **tenietgedaan** zou worden en wij **niet** meer als slaaf de zonde zouden dienen. Hier moet een positieve kant tegenover staan.

Die positieve kant vinden we in 8:10.

‘Als Christus echter in u is, dan is het lichaam wel dood vanwege de zonde, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid.’ (Rom. 8:10).

Als Christus in ons is, dan is het lichaam van de zonde tenietgedaan. We zijn immers met Hem gekruisigd. Dan zijn we ook met Hem gedood. Dat betekent het dat het lichaam dood is vanwege de zonde. Dat is Romeinen 6. Als Christus echter in ons is, dan is het niet de dood die regeert: de geest is leven vanwege de gerechtigheid. De gerechtigheid is de opstanding van Christus. Dit hoort ook bij het met Hem één plant geworden zijn.

Het lichaam is dood en de geest is leven; dat is de kern waar het om draait in de eerste elf verzen van Romeinen. Op de volgende bladzijde heb ik de verschillende uitdrukkingen die daarover gaan naast elkaar gezet.

De geest is leven. Die geest is Christus in Zijn opstanding.

‘De Heere nu is de Geest.’ (2 Kor. 3:17).

En waar die Geest is, daar is vrijheid. Bevrijding van de zonde en van de dood. Dat is het nieuwe leven, waaraan wij deel hebben

'als Christus echter in u is' (Rom. 8:10).

Het lichaam is dood		De geest is leven
Wij die aan de zonde gestorven zijn (Rom. 6:2).		Hoe kunnen we daarin nog leven? Met andere woorden: een dode leeft niet. Het is de geest die leeft (Rom. 6:2).
We zijn in zijn dood gedoopt (Rom. 6:3).		
Met Hem begraven door de doop in de dood (Rom. 6:4).		Wandelen in nieuwigheid des levens, zoals Christus is opgewekt uit de doden tot de heerlijkheid van de Vader (Rom. 6:4).
De gelijkmaking van Zijn dood (Rom. 6:5).		De gelijkmaking van Zijn opstanding (Rom. 6:5).
Onze oude mens met Hem gekruisigd (Rom. 6:6)		
Met Hem gestorven (Rom. 6:8)		Met Hem leven (Rom. 6:8)
Onszelf dood rekenen voor de zonde (Rom. 6:11)		Onszelf levend rekenen voor God (Rom. 6:11)

Dit is Galaten 2:20.

'Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.' (Gal. 2:20).

Het eerste 'ik' is de oude mens, het lichaam van de zonde. De tweede 'ik' ook. 'Ik' leef niet meer, want 'ik' ben met Christus gekruisigd. De derde en vierde 'ik' zijn de 'ik' die leeft door het geloof van⁶ de Zoon van God. Het is het verschil tussen dood en leven. Daartussen staat het kruis en de opstanding van Christus. Het is volledige identificatie met Hem.

B en B uw sterfelijke lichamen

In B en B gaat het over sterfelijke lichamen. In feite wordt hierin dezelfde les geleerd als in de twee voorgaande delen A en A.

Het eerste deel B in Romeinen 6 laat ons weer de negatieve kant van de waarheid zien.

*'Laat de zonde dan **niet** in uw sterfelijk lichaam regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen.'* (Rom. 6:12).

Laat de zonde niet regeren. Daartegenover staat het positieve aspect van Romeinen 8:11

'En als de Geest van Hem Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zal Hij Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, Die in u woont.' (Rom. 8:11).

⁶ Het geloof, de trouw, van de Zoon van God. Niet 'in' de Zoon van God. We leven door Zijn trouw, niet door ons eigen geloof.

De regering van de zonde eindigt in de dood; maar de genade regeert door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven (Rom. 5:21). De rechtvaardigheid ligt weer in het feit dat Hij Christus uit de doden heeft opgewekt. Als Zijn geest in ons woont, maakt Hij onze sterfelijke lichamen levend door Zijn Geest. Dat is het leven in het vlees en het leven door het geloof van de Zoon van God in Galaten 2:20.

C en C, gedood en doden, passief en actief

In de delen C en C, staat het werkwoord 'doden' centraal.

In 7:4 is het:

'Zo, mijn broeders, bent u ook door het lichaam van Christus gedood met betrekking tot de wet' (Rom. 7:4).

Merk op dat het werkwoord in de passieve vorm staat: u bent gedood door het lichaam van Christus. Dat is geen actieve daad van de mens zelf. Zo geldt het met elk van deze stappen in en met Christus. Al die werkwoorden zijn passief. Alle activiteit gaat van God uit.

'Onze oude mens is met Hem gekruisigd' (Rom. 6:6).

Sommigen leren dat we onszelf moeten kruisigen. Dat is dwaalleer. Hoe kan dat ook? Probeer het eens heel letterlijk en praktisch te zien. Hoe is dit uitvoerbaar? Onze oude mens is met Hem gekruisigd. We moeten leren zien dat we gekruisigd **zijn**, niet dat we dat zelf nog in praktijk moeten brengen. Dat is een geestelijke waarheid, die voltrokken is in Christus. Daar moeten we door Gods Geest in onderwezen worden. Natuurlijk doet dat zeer. Het maakt een eind aan onszelf en aan onze eigen werken. Aan het kruis heerst totale machteloosheid. Daar ga je niet vrijwillig heen. Dat doe je ook niet zelf. Dat is Gods werk in ons.

Na gekruisigd zijn en gedood zijn, volgt begraven worden. Ook dit doe je niet zelf. Daarom staat 'begraven' in Romeinen 6:4 ook in de passieve vorm.

‘Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood’ (Rom. 6:4).

Je kunt niet jezelf begraven. Je wordt begraven. Het is net als het kruisigen en doden geen actieve daad van jezelf. God moet ons het onderwijs gaan geven dat we ‘met Hem begraven’ zijn. Daarom staan die woorden ‘met Hem’ of ‘mede’ er telkens bij. Het gaat om het werk van Christus; wat er met Hem is gebeurd. Dat is een proces dat God door Zijn Geest in ons werkt, als de Geest van God in ons woont (Rom. 8:9). Daar moeten we ook in onderwezen worden door de grote Leraar.

Gode zij dank. Het eindigt niet in het graf. Er is een opstanding der doden. Dit is de kern van Romeinen, zeker van Romeinen 8. We zijn met Hem opgewekt en als we het vatten kunnen: met Hem gezeten in de hemelse gewesten:

‘en heeft ons met Hem opgewekt en met Hem in de hemelse gewesten gezet in Christus Jezus’ (Ef. 2:6).

Natuurlijk is dit passief. Wie heeft er macht om anderen uit de doden op te wekken? Wie heeft er macht om zichzelf uit de doden op te wekken en met Christus in de hemelse gewesten te zetten? Geen mens toch? Dit zijn heerlijke waarheden waarin God ons moet onderwijzen, maar die we niet zelf hoeven of moeten proberen uit te werken. Dat is eenvoudigweg onmogelijk. Hierin zijn we allemaal passief en is het Christus Die het alles heeft uitgewerkt en God Die het uitwerkt in ons en het ons doet verstaan, als het ons gepredikt wordt.

Ik herhaal het: daarom staat er steeds ‘mede’ of ‘met Hem’ bij. De Christen raakt betrokken in Zijn werk, dat Hij heeft volbracht. Dat gaat uiteindelijk zelfs zo ver als ‘met Hem⁷ verheerlijkt worden’ (Rom. 8:17) en ‘met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid’ (Kol. 3:4).

⁷ Letterlijk: ‘mede verheerlijkt’

Je moet er niet bang voor zijn om tegen dingen aan te lopen die je (nog) niet begrijpt en ook niet als je ze niet allemaal in één keer begrijpt. Bewaar Gods Woord in je hart, ook deze ingewikkelde dingen waar Paulus over spreekt. Dit zijn dingen waar hij onnoemelijk veel voor heeft moeten lijden. Als je zijn brieven echter goed leest, zie je ook dat hij er onnoemelijk veel vreugde aan beleefde om dit alles te mogen zien en kennen. Sta naar die vreugde. Zoek die vreugde en vrijheid in Christus Jezus, onze Heere.

Nog een paar woorden over dat passieve. Paulus bidt in het eerste hoofdstuk van zijn brief aan de Efeziërs onophoudelijk onder andere of zijn lezers mochten begrijpen

‘wat de allesovertreffende grootheid van Zijn kracht is aan ons die geloven, overeenkomstig de werking van de sterkte van Zijn macht’ (Ef. 1:19).

Paulus bidt niet of we heel veel kracht zullen krijgen, om weet ik niet wat allemaal tot stand te brengen. Nee, hij bidt dat we mogen ‘weten’ wat een allesovertreffende grootheid van Zijn kracht er in ons, die geloven, werkt. Het is **diezelfde** macht die Hij gewerkt heeft in Christus als Hij Hem uit de doden opwekte en aan Zijn rechterhand zette in de hemelse gewesten ver boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij. Als we overgegaan zijn uit de dood in het leven, dan hoeven we niet te bidden of we deze kracht mogen krijgen, maar dan moeten we voor onszelf en elkaar bidden dat we deze kracht en macht mogen kennen die ‘aan ons’ is.

Die kracht en macht hebben we zelf niet. Die kracht en macht kunnen we ook met geen mogelijkheid zelf maken. Die kracht en macht kunnen we niet organiseren. Die kracht en macht werkt God Zelf. Dat doet Hij in de prediking van Zijn Woord en van de opstanding van Zijn Zoon Jezus Christus en alles wat daarmee samenhangt.

Iemand zegt nu misschien: maar in dat tweede deel van C en C is het werkwoord wel actief.

*‘Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam **doodt**, zult u leven.’* (Rom. 8:13).

Hier wordt toch gevraagd om de daden van het lichaam te doden? Hier zegt Gods Woord niet dat de daden van het lichaam ‘gedood worden’, maar dat we er zelf heel actief bij betrokken zijn.

Dat klopt. We moeten er dan wel bij bedenken tot wie Paulus dit spreekt. Paulus schrijft dit aan hen die de eerste zeven hoofdstukken van de brief aan de Romeinen hebben gelezen en hopelijk begrepen hebben. Dan komt Romeinen 8. Dat begint met:

‘Dus is er nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.’ (Rom. 8:1).

Dit ‘naar de Geest’ en niet ‘naar het vlees’ is een belangrijk gegeven in dit hoofdstuk. Kennelijk is het mogelijk om gerechtvaardigd te zijn door het geloof en toch naar het vlees te wandelen. Daar waarschuwt Paulus tegen. Onze rechtvaardiging door het geloof geeft een geheel ander leven. Dat nieuwe leven brengt vruchten voort zolang we dan ook ‘naar de Geest’ wandelen. Zij die ‘naar het vlees’ wandelen brengen geen vruchten of de verkeerde vruchten voort.

Dat leven ‘naar het vlees’ mogelijk is, ondanks dat we gerechtvaardigd zijn door het geloof, bewijst ons het leven van Abraham zelf. Dat is de grote les van Galaten 4:20-31. Abraham geloofde God. Abraham geloofde in een God Die het onmogelijke kon doen en leven uit de doden kon voortbrengen. Dat is de basis waarop hij gerechtvaardigd werd en dat is de les die Paulus er in Romeinen 4 voor ons aan verbindt. Dat is de verbinding tussen Romeinen 4:17 en 4:24.

'Dit was hij tegenover Hem in Wie hij geloofd heeft, namelijk God, Die de doden levend maakt, en de dingen die niet zijn, roept alsof zij zijn.' (Rom. 4:17).

'Nu is het niet alleen ter wille van hem geschreven dat het hem toegerekend is, maar ook ter wille van ons, aan wie het zal worden toegerekend, aan ons namelijk die geloven in Hem Die Jezus, onze Heere, uit de doden opgewekt heeft' (Rom. 4:23, 24).

Maar ondanks dat Abraham geloofde in een God Die doden levend maakt, bleek daar een tijd lang niet zo veel van uit zijn leven. Toen het wachten op het kind van de belofte allemaal een beetje te lang ging duren, 'luisterde hij naar de stem van Sarai' (Gen. 16:2), in plaats van naar de stem van God. Hij verwekte bij Hagar een kindje. Ismaël heet dan ook 'naar het vlees geboren'. Dat heeft niets met seksualiteit te maken, want in die zin zou ook Izak 'naar het vlees' geboren zijn. Maar Izak heet daarentegen 'naar de Geest geboren' (Gal. 4:29).

Izak en Ismaël zijn de twee tegenstellingen: 'uit God geboren' en 'uit de wil van vlees' of 'uit de wil van een man' geboren (Joh. 1:13).

Romeinen 8 en het leven van Abraham leren ons hiermee een ernstige les. Wandelen 'naar het vlees' is ook mogelijk als we gerechtvaardigd zijn uit het geloof. Indien we 'naar het vlees' wandelen sterven wij. We brengen de verkeerde vruchten voort. Vruchten voor de dood. We brengen Ismaëls voort. Daarom is de aansporing van Paulus in Romeinen 8:13 helemaal niet overbodig, ook niet voor Gods kinderen.

'Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.' (Rom. 8:13).

'Gedood met betrekking tot de wet' en door de Geest de daden van het lichaam doden zijn twee kanten van het christelijke leven. Het is het 'inwerken' en het 'uitwerken' van Filippenzen 2:12,13. Paulus draagt hen op hun zaligheid uit te werken.

'Werkt⁸ uws zelfs zaligheid met vreze en beven.' (Fil. 2:6, SV).

Dit is het doden van de daden van het lichaam door de Geest. De reden ervoor en de kracht die we daarvoor krijgen, staat in het daaropvolgende vers.

'Want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken,⁹ naar Zijn welbehagen.' (Fil. 2:7).

Dat is het werk Gods, waarin de mens passief is. Het werk van Christus en wij met Hem. Het uitwerken doen we in de Geest. De daden van het lichaam doden doen we in de Geest. Die Geest is Christus in de kracht van Zijn opstanding. De daden van het lichaam doden, doen we dus niet door te wandelen naar de werken van de wet, maar door te leven in de kracht van de opstanding van Christus:

'Sta dan vast in de vrijheid waarmee Christus ons vrijgemaakt heeft, en laat u niet weer met een juk van slavernij belasten.' (Gal. 5:1).

'Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen.' (Gal. 5:16).

Door de opstanding van Christus zijn we in een geheel andere atmosfeer terecht gekomen. Niet meer onder de zonde. Niet meer onder de wet. Die nieuwe atmosfeer heet 'genade'. We leven onder de genade, als we gerechtvaardigd zijn door het geloof; als we met de mond de Heere Jezus belijden en met het hart geloven dat God Hem uit de doden heeft opgewekt (Rom. 10:9). Daar past geen 'leven naar het vlees' meer bij. Dat is de dood. We wandelen 'in nieuwigheid des

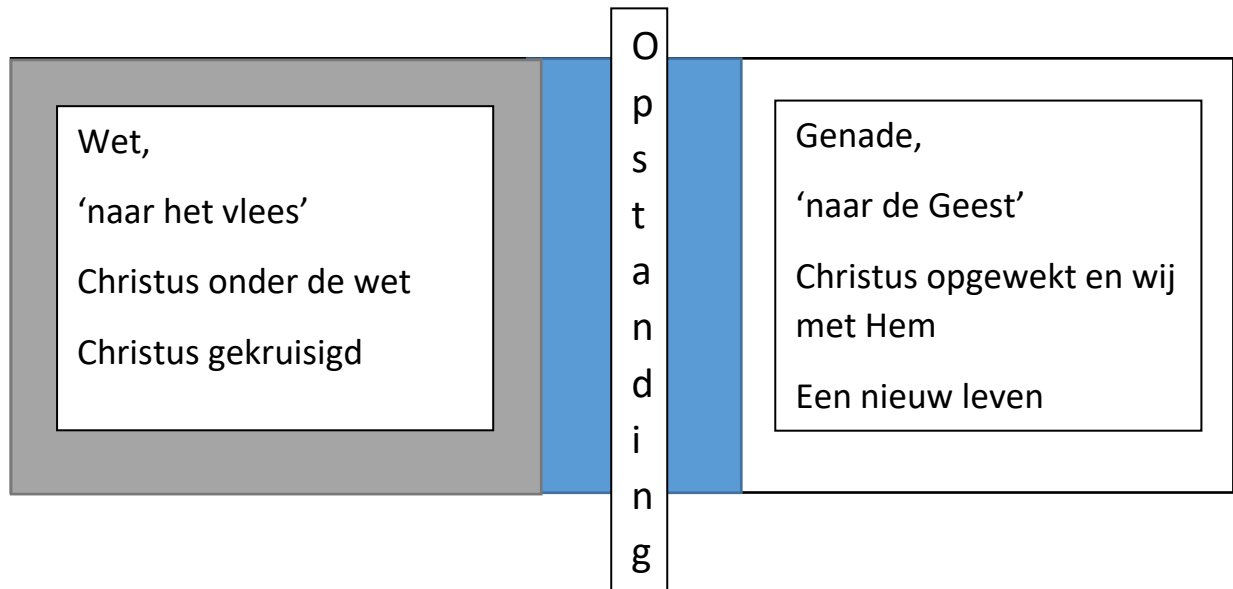
⁸ Grieks *kat-ergadzomai*

⁹ Grieks *en-ergeoo*

In beide woorden gaat het om werken. Het ene is uitwerken en het andere is inwerken.

levens' (Rom. 6:4) en we dienen in 'nieuwigheid des geestes' (Rom. 7:6).

Het is maar een schema; maar misschien zegt een plaatje veel meer dan al bovenstaande bladzijden met tekst.

Zonder de opstanding van Christus is ons geloof leeg. Zonder Zijn opstanding is er geen kracht en geen leven. Dat moeten we leren uit Romeinen 8. Dat is de betekenis van Romeinen 8:13

'Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.' (Rom. 8:13).

D en D, verlossing

Tenslotte zien we in D en D de verlossing centraal staan. In Romeinen 7:24 zien we hoe Paulus de oude mens verfoeit en als onverbeterlijk ziet.

*'Ik ellendig mens, wie zal mij **verlossen** uit het lichaam van deze dood?* (Rom. 7:24).

In Romeinen 8:23 zien we ook een zuchten. Net als in 7:24 is het geen uitzichtloos kermen. Het is een zuchten met verwachting en verlangen.

'En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wij zelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam.' (Rom. 8:23).

Paulus wist het antwoord op zijn vraag in 7:24. Het is ook geen vraag van vertwijfeling of wanhoop. Hij had net zeven hoofdstukken geschreven om het antwoord op die vraag duidelijk te maken.

'Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere.' (Rom. 7:25).

Het is de slotvraag van de hoofdstukken 6 en 7. Hoe zit het dus voor deze ellendige mens? Wie gaat mij verlossen uit het lichaam van deze dood? Jezus Christus, onze Heere. Dat was voor Paulus geen misschien. Hij voert hier niet opeens de twijfel weer in. Het was voor hem niet alsof opeens alles weer op losse schroeven stond. Nee, de vraag is samenvattend. De oude mens, het lichaam van deze dood, is onverbeterlijk. Het is ook zinloos om er tegen te vechten. We moeten er ook niet tegen vechten. We moeten het dood verklaren; met Christus gekruisigd. We moeten ervan losgemaakt worden. Dat gebeurt bij de opstanding. Dat is Romeinen 8:23. Dan worden we verlost van onze oude mens, het lichaam van deze dood.

Dan ontvangen we de aanneming tot zonen, die we nu met volle overtuiging mogen verwachten. We hebben immers ontvangen de eerstelingen van de Geest, de Geest van aanneming tot kinderen. Het is die Geest Die met onze geest getuigt dat wij kinderen van God zijn. Het is ook die Geest Die voor ons pleit met onuitsprekelijke verzuchtingen.

Deze aanneming tot zonen is de verlossing van ons lichaam. Dat is dus niet het lichaam van deze dood. Daar moeten we **van** verlost worden in de zin van 'eruit'. Dát lichaam wordt tenietgedaan.

De verlossing van ons lichaam is de verlossing van onze sterfelijke lichamen. Die verlossing vindt plaats als dit vergankelijke zich met het onvergankelijke bekleedt en dit sterfelijke zich met onsterfelijkheid bekleedt (1 Kor. 15:53, 54).

De verlossing van ons lichaam vindt plaats als ons natuurlijke¹⁰ lichaam wordt gezaaid en er een geestelijk¹¹ lichaam wordt opgewekt (1 Kor. 15:44).

We hebben het beeld van Adam gedragen. In de aanneming tot zonen zullen we het beeld van de Zoon dragen.

'Zoals de stoffelijke is, zo zijn ook de stoffelijke mensen, en zoals de Hemelse is, zo zijn ook de hemelse mensen. En zoals wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij ook het beeld van de Hemelse dragen.' (1 Kor. 15:48, 49).

Dat is de verlossing van het lichaam. Paulus noemt het een geheimenis. Dat is het misschien nog steeds, ook na al deze woorden; maar het is wel een werkelijkheid en een heerlijke toekomst die ons wacht.

¹⁰ Grieks, *psuchikos*, 'ziellijke'

¹¹ Grieks, *pneumatikos*, 'geestelijk'

